

Nr 308.

Av herr Lundqvist m. fl., om ökat anslag till bidrag till Svenska turisttrafikförbundet.

I årets statsverksproposition har under tionde huvudtiteln föreslagits, att riksdagen som bidrag till Svenska turisttrafikförbundet för nästa budgetår skulle anvisa ett anslag av 325 000 kronor.

Förbundet hade begärt 607 000 kronor, vilket belopp även tillstyrkts av den sittande turistutredningen.

Här må erinras om de knappa anslag Svenska turisttrafikförbundet erhållit hela tiden efter krigsslutet. Statsanslag beviljades sålunda för budgetåret 1945/46 med 60 000 kronor, 1946/47 med 150 000 kronor, 1947/48 med 200 000 kronor jämte ett extra anslag av 50 000 kronor för intensifierad propaganda i USA, 1948/49 med 231 000 kronor, i vilket belopp ingick av utrikesdepartementet under de närmast föregående åren lämnat bidrag å 31 000 kronor, samt slutligen 1949/50 med likaledes 231 000 kronor, varjämte ett särskilt engångsbelopp av 50 000 kronor ställdes till förfogande för vidgad verksamhet i Förenta staterna.

I detta sammanhang förtjänar även framhållas, att 1939 års statsanslag uppgick till 225 000 kronor, vilket på grund av penningvärdets fall nu torde motsvara ungefär 360 000 kronor. Därtill kommer emellertid, att verkningarna av krondevalveringen förorsakat förbundet ökade utgifter med 107 000 kronor.

Trots de starka skäl, som förbundet anfört för den begärda förhöjningen, har Kungl. Maj:t endast föreslagit en förhöjning med 94 000 kronor till 325 000 kronor.

Departementschefen framhåller, att det får anses vara ett viktigt intresse, att den utländska turisttrafiken på Sverige på olika sätt främjas. Det syntes därför önskvärt, att Turisttrafikförbundet erhåller ett statsbidrag, som möjliggör en intensifiering av förbundets verksamhet. Särskilt angeläget torde det vara, att den verksamhet, som bedrivs i Amerikas förenta stater, åtminstone kan vidmakthållas.

Det förefaller svårt att förstå, att departementschefen efter dessa uttalanden kunnat stanna för att föreslå en bidragshöjning med endast 94 000 kronor, ett belopp som ju ej ens motsvarar vad krondevalveringen förorsakar i direkta merutgifter. Att det under sådana förhållanden måste bli omöjligt för förbundet att åstadkomma den intensifiering av verksamheten, som departementschefen själv med all rätt anser angelägen, är uppenbart. Några särskilda skäl, varför departementschefen

trots sina här ovan refererade egna uttalanden icke ansett sig böra föreslå högre anslag än som skett, ha icke anförts.

Anslagen till Svenska turisttrafikförbundet kunna icke betraktas som improduktiva. De komma säkerligen att ge god förräntning genom den ökning av turisttrafiken utifrån, och kanske allra främst från Amerika, som förbundets verksamhet avser att åstadkomma. Ur landets synpunkt synes det därför angeläget, att ingenting försummas för att åstadkomma all den ökade tillströmning av dollars och andra värdefulla valutor, som här står att vinna.

Det bör icke förbises, att en ökad turisttrafik utifrån betyder ett icke föraktligt tillskott till den i nuvarande läge synnerligen betydelsefulla och av regeringen ivrigt förordade och understödda exportoffensiven.

En ökad turisttrafik till vårt land vinnes emellertid icke utan målmedvetna ansträngningar, vilka även draga stora kostnader. Det är i dag många europeiska länder, som med stor energi arbeta för att i synnerhet dra till sig så stor del som möjligt av den amerikanska turistströmmen. I Danmark och Norge har man redan tidigt tagit konsekvenserna av turisttrafikens ekonomiska betydelse genom en synnerligen kraftig höjning av statsanslagen till resp. turistorganisationer.

Det kan under anförda förhållanden icke anses förenligt med landets egna ekonomiska intressen att begränsa anslaget till Svenska turisttrafikförbundet på sätt, som föreslagits av departementschefen.

På grund av vad sålunda anförts föreslås,

att riksdagen ville för budgetåret 1950/51 besluta höja bidraget till Svenska turisttrafikförbundet från av Kungl. Maj:t föreslaget belopp, 325 000 kronor, till 500 000 kronor.

Stockholm den 26 januari 1950.

R. Lundqvist.

Harald Nordenson.

Leif Cassel.

Hugo Osvald.